

WYDAWNICTWO ZRZESZENIA
POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

N° II.

PRZEWODNIK

PO WYSTAWIE TOWARZYSTWA
ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH

WYSTAWY

JUBILEUSZOWA STANISŁAWA MASŁOWSKIEGO. —
PROFESORA STANISŁAWA NOAKOWSKIEGO. — ZOFJI
PLEWIŃSKIEJ - SMIDOWICZOWEJ. — KOLEKCJA PRAC
STANISŁAWA PSTROKOŃSKIEGO. — BIEŻĄCA.

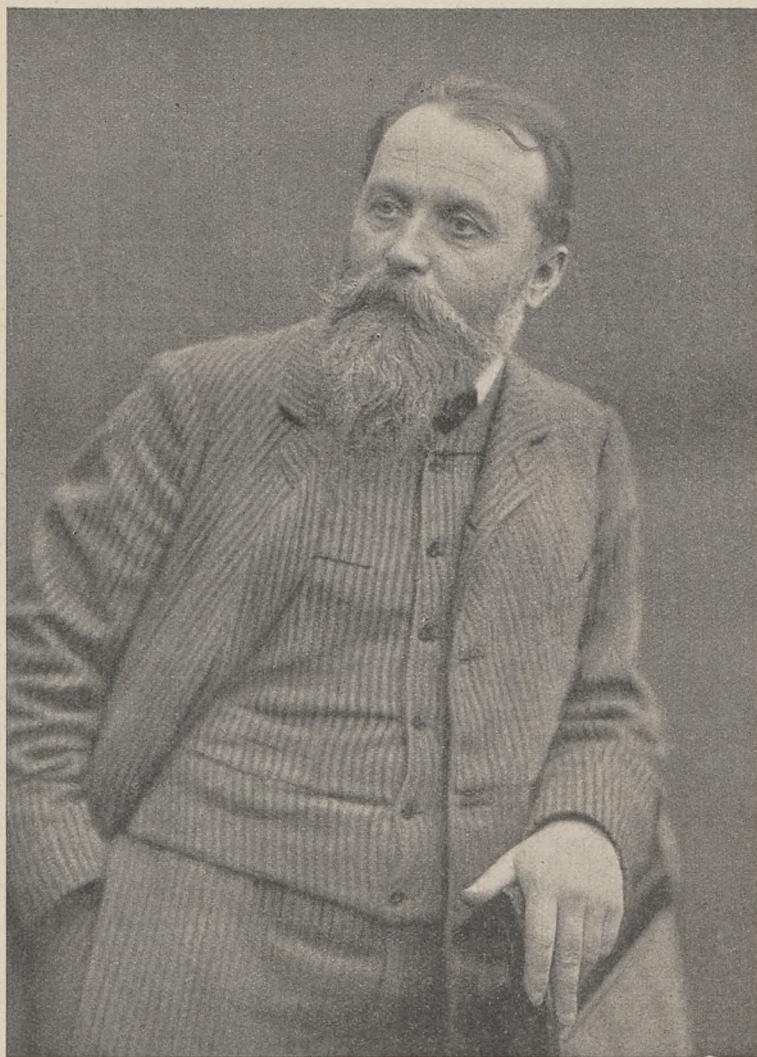
WARSZAWA
W MAJU 1925 ROKU

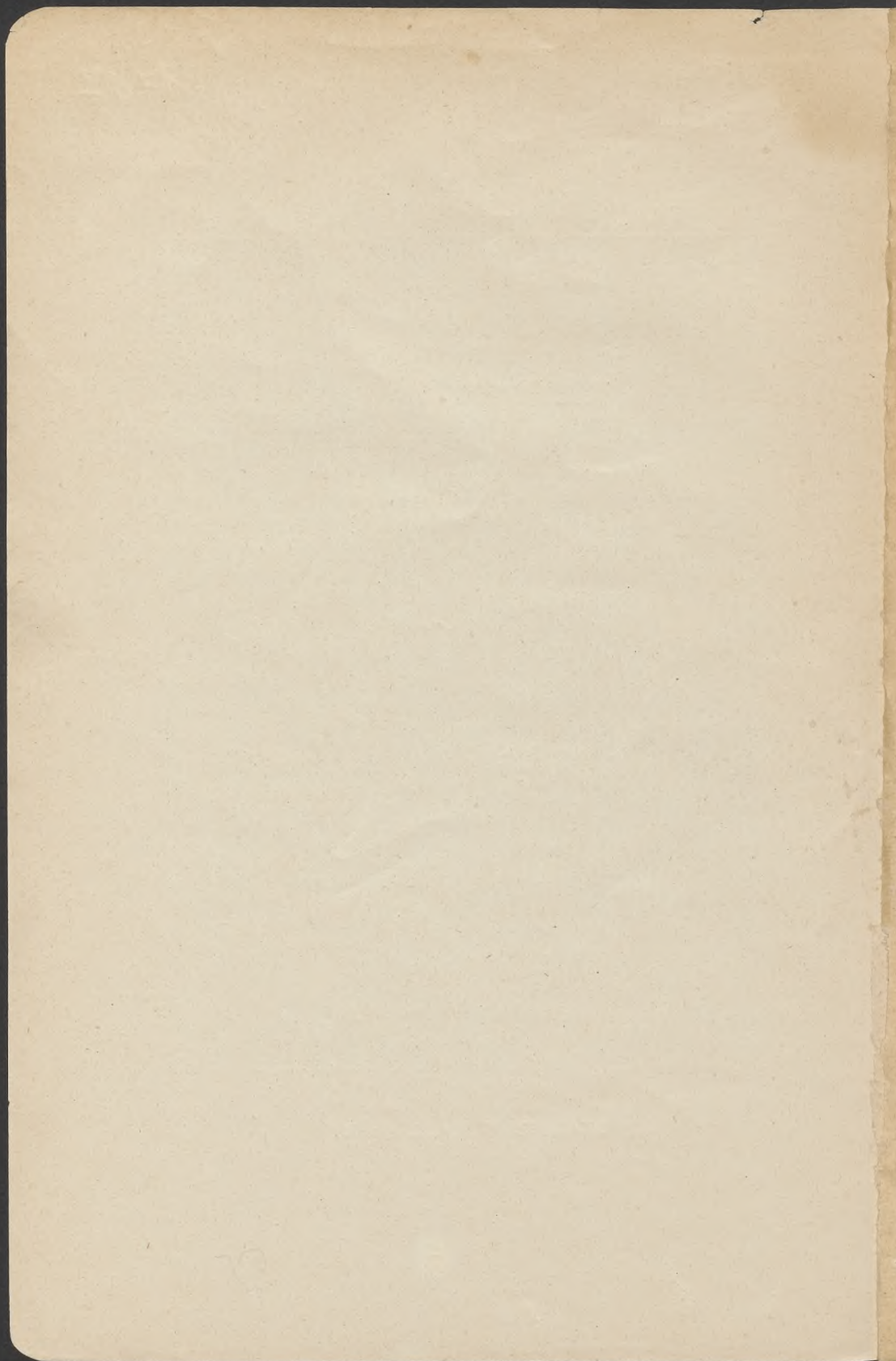

4088

STANISŁAW MASŁOWSKI

Próba ułatwienia orjentowania się przy zwiedzaniu wystaw zapoczątkowana przez wydanie „Przewodnika po wystawie“ powiodła się. Publiczność przyjęła wydawnictwo z zainteresowaniem i uwagą. To skłania nas do wydania drugiego numeru, który w dalszym ciągu służyć będzie jako bezstronny informator przy nowych wystawach, otwartych z początkiem Maja w Zachęcie. Doświadczenie nabyte przy pierwszym numerze pozwala nam wprowadzić pewne zmiany i uzupełnienia, przyczem w dwójnasób powiększone zostają treść i rozmiary wydawnictwa. W chęci nawiązania jaknajżyźliwszego kontaktu z publicznością, a zarazem uczynienia „Przewodnika“ najbardziej celowem i przystępnem wydawnictwem, prosimy czytelników o wyrażanie pisemne w rubryce: „Uwagi“ swoich uwag i życzeń, które w miarę możliwości będą spożytkowane w następnych zeszytach.

W kasie też można nabyć pozostałe egzemplarze 1-szego zeszytu.

Druk. art. K. Kopytowski i S-ka. Warszawa.

STANISŁAW MASŁOWSKI.

1875 — 1925.

Artysta którego jubileusz pięćdziesięcioletniej działalności Towarzystwo Zachęty obchodzi zbiorową wystawą dzieł jego, urodził się w miasteczku Włodawie d. 3 Grudnia 1853 roku. Wykształcenie ogólne otrzymał w gimnazjum Kaliskiem, tu też zwrócił na siebie uwagę nauczyciela rysunków prof. Stanisława Barcikowskiego. Do Warszawy przybył w 1870 r. już z zamiarem poświęcenia się sztuce a zapisawszy się do szkoły rysunkowej, jednocześnie uczęszczał do prywatnej szkoły prof. Gersona. Wyniki nauki okazały się tak dodatnie, że w parę lat potem jako wybitny uczeń szkoły, ma sobie przyznany przez petersburską akademję medal srebrny za studja.

Rozwijając wciąż wrodzony talent, zaczyna swą samodzielną karierę bardzo młodo, szeregiem niewielkich rodzajowych obrazków, z których dwa: „Owczarek“ i „Kozacy“ były wystawione w Tow. Zachęty 1875 r. — We dwa lata potem Masłowski wyjeżdża do Monachjum, gdzie maluje kilka obrazów, które wystawione w kunstferajnie zwracają na siebie ogólną uwagę. Powróciwszy do Warszawy, osiada w niej na stałe — robiąc w pierwszych latach wycieczki na wieś — przeważnie w kijowszczyźnie — gdzie bawiąc w gościnie u miejscowych obywateli malował bądź obrazy osnute na tle współczesnego życia na Ukrainie, bądź pełne charakteru studja rysunkowe i akwarelowe.

Coraz więcej posiadająca cech samodzielnych indywidualność artysty, pozwalała mu żywo odczuwać charakter i nastrój przyrody. — Jego kresowe obrazy są pełne prawdy i obserwacji, ludzie i konie, posiadają charakter i ruch.

Zajawszy od pierwszych występów wydatne stanowisko w grupie naszych rodzajowych malarzy, w długoletniej już obecnie swej karierze, ani na chwilę nie wykroczył poza jasno uświadomioną drogą szczerego wyrażenia objawów życia w przyrodzie. Ta cecha bezwzględnej szczerości, ta dążność do zgłębiania wyrazu przyrody, nie opuszczają go nigdy — to też, gdy w ostatnim dziesiątku lat, robi wycieczkę poza granicę kraju, do Włoch i do Algieru, i tu znajduje możliwość

podkreślenia swej indywidualności, w oryginalnym ekzotyzmie pejzażu i scen widzianych.

W pełni sił żywotnych, dzisiejszy jubilat nieprzestaje tworzyć i twórczości swej nadawać coraz to oryginalniejsze cechy—żywość jego talentu sprawia to, że chociaż należy do starszego pokolenia artystów i od lat pięćdziesięciu stoi na wyłomie, jest odczuty i rozumiany przez ogół współczesnych artystów. Dzieła jego mają wciąż aktualne znaczenie, tętniącej talentem sztuki.

WYSTAWA JUBILEUSZOWA
STANISŁAWA MASŁOWSKIEGO.

1. Jabłoń kwitnąca — akwarela.
2. Malwy — akw.
3. Ostatnie promienie — olejny.
4. Bociany — pastel.
5. Rynek w Kazimierzu — akw.
6. Staw w Radziejowicach — akw.
7. Sosna (Pieczyńska) — akw.
8. Pastuszki — olejny.
9. Wioska Ukraińska — akw.
10. Zaporozie — ol.
11. Staw z Radziejowic — akw.
12. Rynek w Trokach — akw.
13. Przeprowadzenie przez rzekę — akw.
14. Kościół — akw.
15. Dorożka Ukraińska — akw.
16. Chłopi pijani — ol.
17. Pocztyljon — ol.
18. Ogród warzywny — akw.
19. Owczarek — ol.
20. Duma Jaremy — ol.
21. Taniec Kozaków — ol.
22. Na pastwisku — ol.
23. Druciarz — ol.
24. Bryka — ol.
25. Pastuszki — ol.
26. Żrebaki — ol.
27. Portret dziecka — akw.
28. Portret dziecka II — akw.
29. Łubin-Wiatrak — akw.
30. Malwy — akw.
31. Ule — akw.
32. Sołtys — akw.
33. Zima — akw.

34. Troki-Kościół — akw.
35. Młyn — akw.
36. Zima w Ujazdowie — ol.
37. Pod opieką Św. Pańskich — akw.
38. Pałacyk P. Funta — akw.
39. Malwy — akwar.
40. Zagroda wiejska — akw.
41. Malwy — akw.
42. Lasek z Pieczyska — akw.
43. Portrecik ołówkowy — akw.
44. Portret psa — akw.
45. Maki — akw.
46. Gryka — akw.
47. Zaścianek — akw.
48. Pejzaż wiosenny — ol.
49. Ogród w jesieni — akw.
50. Maki — akw.
51. Lasek w Rymanowie — akw.
52. Taormina-Pomarańcze — akw.
53. Staw — akw.
54. Lipa — akw.
55. Motyw z Taorminy — akw.
56. Ukraińska dziewczynka — akw.
57. Palestrant — akw.
58. Róże-Fiesole — akw.
59. Raskoda Neptuna — akw.
60. Gryka — akw.
61. Pociąg — akw.
62. Wille Fiume — akw.
63. Pożegnanie — akw.
64. Konie — akw.
65. Fiesole — akw.
66. Widok Woli — akw.
67. Zagroda — akw.
68. Wejście do pałacu Beja — akw.
69. Jesień — akw.
70. Maki — akw.
71. Malwy — akw.
72. Sprawa przed wójtem — akw.
73. Dziewanna — akw.
74. Portret żony — akw.
75. Portret żony — akw.
76. Skarbiec Beja Tunisu — akw.
77. Chrystus — ołówek.
78. Willa d'Este — akw.

- 79. Altana — akw.
- 80. Wjazd Radziwiła do Rzymu — akw.
- 81. Cicilja-Taormina — akw.
- 82. Kopanie kartofli — akw.
- 83. Salon — akw.
- 84. Chłopka z dzbankiem — akw.
- 85. Malwy na ciemnem tle — akw.
- 86—107. Zbiory p. B. Wydźgi — obrazów 22.

Prof. STANISŁAW NOAKOWSKI.

Otoczony ogólnym uznaniem sfer artystycznych, profesor Noakowski, zajmując katedrę historii sztuki w politechnice warszawskiej, nieprzestaje snuć swych pięknych wizji architektonicznych, które zaklina w wirtuozowskie akwarele. Rodzaj który uprawia — łącząc malarstwo z architekturą, jest jego samodzielną formą wyrazu artystycznego.

PROFESORA STANISŁAWA NOAKOWSKIEGO — (akwarele).

- 108. Nagrobek renesansowy.
- 109. Trumna Barbary Radziwiłłówny.
- 110. Tryptyk gotycki.
- 111. Przedsionek pałacu barokowego.
- 112. Ołtarz barokowy.
- 113. Na Wawelu za Zygmunta Augusta—I.
- 114. Kościół.
- 115. Nagrobek.
- 116. W zamku gotyckim.
- 117. Zakątek miejski.
- 118. Pałac w Niniwie.
- 119. Nagrobek Elżbiety Rakuskiej i Barbary Radziwiłłówny w Wilnie.
- 120. Na Wawelu za Zygmunta Augusta—II.
- 121. Z czasów Saskich.
- 122. Kaplica Zygmunta III na Wawelu.
- 123. Wnętrze Kościoła.
- 124. Ołtarz barokowy.
- 125. Sala pałacu barokowego—I.
- 126. Sala pałacu barokowego—II.
- 127. Wspomnienie Assyżu.
- 128. Ponury zakątek.
- 129. Rimini.

130.	Kaplica barokowa.
131.	W pałacu barokowym.
132.	Solenne nabożeństwo w Katedrze.
133.	Wspomnienie Rosji 1918.
134.	Sala barokowa.
135.	Na górnych stopniach Ziguraty — świątyni
assyryjskiej.
136.	Ółtarz barokowy złożony.
137.	Świątynia w Jerozolimie.
138.	Tam gdzie był raj.
139.	Wizja antyczna.
140.	Pałac w Niniwie.
141.	Arsenał.
142.	Z wojen szwedzkich (konie).
143.	Przedsiónek barokowy.
144.	W radosny dzień majowy.
145.	Ółtarz I.
146.	" II.
147.	" III.
148.	Ółtarzyk I.
149.	" II.
150.	" III.
151.	" IV.
152.	" V.
153.	" VI.
154.	" VII.
155.	" VIII.
156.	" IX.
157.	" X.
158.	" XI.
159.	" XII.
160.	" XIII.
161.	" XIV.
162.	" XV.

ZOFJA PLEWIŃSKA-SMIDOWICZ.

Artystka od dłuższego czasu nie brała udziału w wystawach — dziś zebrawszy większą ilość dzieł przypomina się szerszemu ogółowi, który ją tak przychylnie przyjął w chwili gdy przed kilkunastu laty produkowała swoje młodzieńcze utwory. Wtedy otrzymała nagrodę konkursową z zapisu Kurjerowa.

Artystka idzie wciąż drogą na którą w zaraniu swej działalności wkroczyła. Jej silna indywidualność opiera się głównie na odczuciu ducha baśni polskiej. Wyraz jej twórczości zamyka się w nastroju pełnym skupienia i prostoty.

Zbiorowa wystawa
ZOFJI PLEWIŃSKIEJ-SMIDOWICZOWEJ.

163.	Opłatek na pozycji — akw.
164.	Widok z Mogilicy — akw.
165.	Widok z Kozieńca (A) — akw.
166.	Ze szczytu Kleniny — akw.
167.	Tatry w chmurach — akw.
168.	Krajobraz — akw.
169.	Litwin — akw.
170.	Białorusin — akw.
171.	Swit — akw.
172.	O wschodzie słońca — akw.
173.	Żołnierz na saniach — akw.
174.	Ziemiańska — akw.
175.	Krajobraz zimowy — akw.
176.	Brzózki w Bohdanowie — akw.
177.	O zachodzie — akw.
178.	Wedeta — akw.
179.	Wesele — akw.
	Ilustracje do książki Pii Górskiej p. t. „Sługi Boże” — wykonane tuszem.
180.	1.
181.	2.
182.	3.
183.	4.
184.	5.
185.	6.
186.	7.
187.	Jaś i Małgosia — tusz.
188.	Jaś i Małgosia — akw.
189.	Przeprawa — akw.
190.	Zabawa w lesie — akw.
191.	List — akw.
192.	Poselstwo — akw.
193.	Szeroki świat — akw.
194.	Śmierć żmija — akw.
195.	Znalezienie pierścienia — akw.
196.	Cyganka — akw.
197.	Jasiek — akw.
198.	Widok z Kozieńca (B) — akw.

199. Giewont — akw.
200. Dolina Kamienicy — akw.
201. Widok z Trzech Koron — akw.
202. Tatry o zachodzie — akw.
203. Kapliczka w Sierakowie (A) — akw.
204. Kapliczka w Sierakowie (B) — akw.
205. Chłop na saniach — akw.
206. Do wodopoju — akw.
207. Anioł — tusz.
208. Ilustracja do piosenki żołnierskiej „Białe
róże” — akw.
209. Ilustracja do piosenki żołnierskiej „Białe
róże” — akw.
210. Ilustracja do piosenki żołnierskiej „Białe
róże” — akw.
211. Starzec — akw.
212. Staruszka — akw.
213. Białorusinka — akw.
214. Madonna pod jarzębiną — olejny.
215. Dzieci dwóch żywiołów — olejny.
216. Praczki — olejny.
217. W Betleem — olejny.
218. Gęsiarka — akw.
219. Dziewczyna z różą — akw.
220. Portret p. P. — akw.
221. Krysia — olejny.
222. Bajka leśna — olejny.
223. Z Beskidów — olejny.
224. Góral — olejny.
225. Góralka — olejny.
226. Studium portretowe — olejny.
227. Notre Dame — olejny.
228. Mała żebraczka — akw.
229. Dziewczynka — akw.
230. Chłopiec z dzbankiem — akw.
231. Kapliczka przydrożna — akw.
232. Alarm — akw.
233. Reflektor — oł. kolor.
234. Obiad — akw.
235. Pasterka białych niedźwiedzi — akw.
236. Potok — olejny.
237. „O mój rozmarynie rozwijaj się” (ilustracja
do piosenki) — akw.
238. Wnętrze — olejny.
239. Widok z Jaworza — ołówek.
240. Legjoniści — ołówek.

241. Świt — olejny.
242. Świerczki — ol.
243. Krajobraz podgórski — ol.
244. Matka — ol.
245. U studni — ol.
246. Pani zbóż — ol.
247. Kwiat lotosu — ol.
248. Posterunek — ol.
249. Pieśń leśna — gwasz.
250. Konik jego wedle niego — akw.
251. Smok i królewna — akw. na szkle.
252. Szkic portretowy — ol.
253. Portret kapitana Ś. — ol.
254. Wiosna — akw.
255. Studium leśne Nr. 1 — ol.
256. Studium leśne Nr. 2 — ol.
257. Studium leśne Nr. 3 — ol.
258. Giewont w chmurze — ol.
259. Wędroteki i Dziewanna (ilustr. do bajki) — akw.
260. Zosia śpi — ołówek kolor.
261. Marsz na pozycję — akw.
262. Przekupka — akw.
263. Szkic portretowy — akw.
264. Kobziarz z nad Berezyny — akw.
265. Sielanka — akw.
266. Klenina — ol.
267. Z portu — ol.
268. Wawel — ol.
269. Marychna — akw.
270. Marita — akw.
-

Kolekcja STANISŁAWA PORAY PSTROKOŃSKIEGO. — Większość wystawionych przez Pstrokońskiego prac, uwydatnia drogę jego poszukiwań samodzielnych w kierunku stylizacji prymitywnej.

271. Portofino — ol.
272. Św. Franciszek — pastel.
273. Głowa — pastel.
274. Kobieta i wazon — rysunek węglem.
275. Wiosna — rysunek węglem.
276. Inkrustacja — pastel.
277. Fryz — węgiel.
278. Fresk — pastel.

279. Wazon — pastel.
 280. Ornament — pastel.
 281. Rytm — pastel.
 282. Kwiaty — pastel.
 283. Apostoł — węgiel.

Wystawa bieżąca.

BORZYM KAZIMIERZ

284. Kaczeńce — ol.

CHOREMBALSKI WAWRZYNIEC. — Oświetlenia efektowne cechuje prace tego malarza.

285. Zalana łąka — ol.
 286. Obłoki — ol.

CHRZANOWSKI JANUSZ STEFAN — Wystawione przez artystę akwarelę są to studia bezpośrednie z natury.

287. Cicha woda — akw.
 288. Dolina — akw.
 289. Brzegi Niemna — akw.
 290. Na hali — akw.
 291. Dolina Strążyska — akw.
 292. Zakopane w śniegu — akw.
 293. Fragment z Zakopanego — akw.
 294. Kazimierz nad Wisłą — akw.
 295. Na skraju lasu — akw.
 296. Fragment z klasztoru — pastel.
 297. Skrytobójca — pastel.
 298. Batikowanie — ołówek.
 299. Chałupa na Śląsku — węgiel-kredka.

DOMARADZKI STEFAN. — Krajobrazy Domaradz- kiego znamienują dążność do pogłębienia przejawów przyrody.

300. Pod słońce — ol.
 301. W kwietniu — ol.
 302. Strumyk na łące — ol.

DZWONKOWSKI ALEKSANDER.

303. Wakacje — ol.
304. Burza. — Jastarnia. — ol.
305. Owoce — ol.

GLASS STANISŁAW.

306. Łubin — ol.
307. Zmierzch — ol.
308. Zachód słońca — ol.

GORSKI KONSTANTY.

309. Karykatura I.
310. Karykatura II.

GRABOWSKI ADAM.

311. Narcyzy — akw.
312. Kwiaty — akw.

GRUBIŃSKI JAN. — Nastroje natury, pociągają najbardziej artystę, który je odczuwa i potrafi wyrazić.

313. Kaczeńce — ol.
314. Przed wieczorem — ol.

HABRIKOWA JADWIGA.

315. Głowa damy — pastel.

IWANOWSKI BŁAŻEJ.

316. Portret córki — ol.

KOPCZYŃSKI BRONISŁAW. — Artysta potrafi zawsze wlać w swe utwory pierwiastek poezji.

317. Poranek na Śpiżu — akw.
318. Z Placu Zamkowego w Warszawie — akw.

KOSSAK WOJCIECH. — Cztery obrazy W. Kossaka charakteryzują mistrzostwo jego techniki i pełnię siły twórczej.

319. Portret p. Z. na stanowisku — ol.
320. Błędny rycerz — ol.
321. Spragnieni — ol.
322. Kościuszko przed bitwą Racławicką na czele Sztabu — ol.

KOSZARSKA STEFANJA.

323. Malwy — akw.
324. Primule — ol.

KOTOWSKI JAN.

325. Na targu — rys.
326. W miasteczku — rys.
327. Pojenie — rys.

KOWALEWSKI BRONISŁAW. — Dobrze podpatrzony w naturze fragment przyrody.

328. Pod słońce — ol.
329. Szron — ol.

KOZNIEWSKA MARJA. — Sumienność w rysunku i szczerść w interpretacji rysów i wyrazu namalowanej osoby, odznaczają prace artystki, o zdecydowanej indywidualności.

330. Portret pani K. — ol.

KRAŚNIK ZDZISŁAW. — Pewność ręki i rozmach artystyczny widnieją z równą siłą w szkicowo traktowanych akwarelach Kraśnika.

331. Fragment kościoła — akw.
332. W kruchcie — akw.

KULESHA MARJAN. — Duży umiar artystyczny, zupełny brak sztuczności są cechą talentu artysty.

333. Portret pani B. — ol.
334. Portret pana W. — ol.

LAM WŁADYSŁAW. — Drzeworyty W. Lama w stylizacji swej prymitywnej, dążą do prostoty środków wykonawczych.

335. Don Kiszot I — drzeworyt.
336. Don Kiszot II — „
337. Don Kiszot III — „
338. Don Kiszot IV — „
339. Don Kiszot V — „
340. Don Kiszot VI — „

LASOCKI KAZIMERZ. — Motyw wielokrotnie przez artystę podejmowany — zdobył mu szerokie uznanie.

341. Stado — ol.

LESSER EDWARD. — Dużo subtelności w traktowaniu malarskiego motywu.

342. Jałowce — pastel.

NAŁĘCZ WŁODZIMIERZ. — Popularny malarz polskiego morza i tym razem nie przekroczył zwykłego zakresu swojej twórczości.

343. Wiatr do domu — ol.
344. Wieczorowe morze — ol.

NARTOWSKI TADEUSZ. — Zrozumienie natury, przy dużej umiejętności technicznej, widnieje w akwarelach Nartowskiego.

345. Jesień płaczący — akw.
346. Prządka — akw.

NIRNSTEIN ZYGMUNT. — Artysta kładzie główny nacisk na charakterystyczne cechy osoby pozującej.

347. Portret pani B. — ol.
348. Portret pani K. — ol.

PIRGO HEŁM MARJAN.

349. Kościół PP. Benedyktynek we Lwowie — akw.

POKIZIAKÓWNA MARJA.

350. Rzym — Kapitol — olejny.

SARNOWICZ ALEKSANDER. — Studja obecne zwiastują bardzo dodatni zwrot w rozwoju talentu artysty.

351. Targ w Mińsku Mazowieckim I — ol.
352. " " " " II — "
353. Fragment z Mińska Mazowieckiego — ol.
354. Jarmark w Mińsku Mazowieckim I — ol.
355. " " " " II — "
356. " " " " III — "

SCHAYER GORSKA MARJA.

357. Dwie lalki — pastel.
358. Ołtarzyk majowy — ol.
359. Pomidory — ol.

SCHEUR JANINA.

360. Fragment z Bietowa — akw.
361. Dwór w Mniewie — akw.

SENDECKI JÓZEF. — Znany artysta śpiewak, zaznacza dodatnio swój talent malarski.

362. Kwiaty — ol.
363. Kraj lasu — ol.

364. Wrzos — ol.
 365. Samotna sosna — ol.
 366. Liście zeschłe — ol.
 367. Obłoki — ol.
 368. Kapliczka — ol.

SIESTRZENCEWICZ STANISŁAW. — Ruch i życie
 w wyrazie — a wirtuozeria w wykonaniu — nadają
 tym szkicom znaczenie dzieł sztuki.

369. Miasteczko — ol.
 370. Poranek — ol.

SIEMIŃSKI MIECZYŚLAW.

371. Bratki — ol.
 372. Ponsowe róże — akw.

SKANGIEL JULJAN.

373. Autoportret — ol.
 374. Studjum głowy — rys. sangwiną.
 375. Akt I. Studjum — ol.
 376. Akt II. Studjum — ol.

STABROWSKI KAZIMIERZ. — Artysta przypomina
 się publiczności dwoma, charakteryzującymi go
 w pełni obrazami.

377. Wiosna na Palatynie — ol.
 378. Świątynka Westy — ol.

STĘPSKI WIKTOR. — Coraz głębiej wnikając w wy-
 raz przyrody artysta rozszerza wciąż skalę swych
 studjów.

379. Wiosna I — ol.
 380. Targ na Szerokim Dunaju — ol.
 381. Wiosna II — ol.
 382. Kwiecień — ol.

SZYGELL STANISŁAW. — Pełne sentymentu i swoi-
 stego wdzięku obrazy.

383. Obłoki — ol.
 384. Nad jeziorem — ol.

TERLECKI ALFRED. — Indywidualność artysty szyb-
 kim krokiem zdąża do krystalizacji — oryginalność
 wybranych motywów, pociąga ku sobie — wykonanie
 coraz bardziej subtelizuje się w tych nieco stylizo-
 wanych utworach.

385. Morskie Oko — ol.

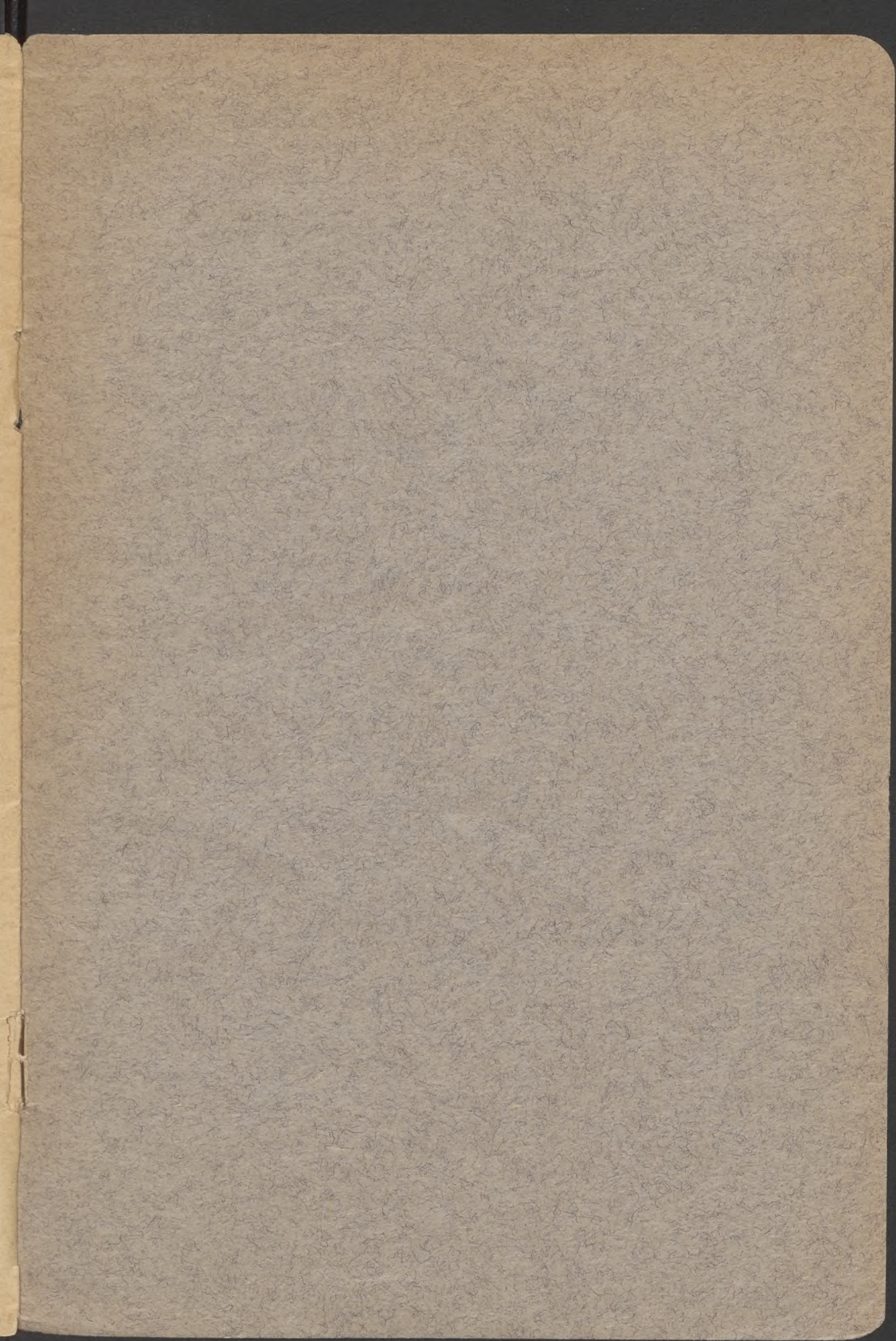
386. Jesień w Tatrach — ol.
 387. Jarzębiny nad Morskiem Okiem — ol.
 388. Ulica Krupówki w Zakopanem — ol.
 389. Dolina Kościeliska — ol.
- TRZCIŃSKI MIECZYŚLAW. — Spokojny w tonie obraz przemawia prostotą wyrazu.
390. Blondynka — pastel.
- WIELOGŁOWSKI WACŁAW. — Scena myśliwska, polowanie z chartami, motyw nawskroś swojski.
391. Heco! — ol.
- WILL HENRYK. — Powaga górskiego nastroju.
392. Pieniny — ol.
- WODYŃSKI JÓZEF. — Obrazy powstałe z bezpośrednich studjów z natury.
393. Cerkiewka w Podhorcach — ol.
 394. Sala w zamku Oleskim — ol.
 395. We młynie — ol.
 396. Zamek w Podhorcach — ol.
- ZIOMEK TEODOR. — Artysta ten roztacza swą twórczość krajobrazową na podstawie doskonałych studjów przyrody.
397. Mglisty zachód — ol.
 398. Jesienią przed dworkiem.

Aforyzmy o sztuce.

— Oryginalnością u nas nazywa się to, gdy kto pokryjому przemyci na teren Warszawski, czy Krakowski jakąś nowostkę z Zachodu, czy tam ze Wschodu, i wytworzy dokoła tego towaru rumor, czyli „prąd“, to jest ogonek naśladowców, kopistów, plagjatorów.

Skoro zaś zjawia się tutaj na miejscu utwór prawdziwie oryginalny, samoswój, nowy i kapitalny — to przechodzi w krainę niepamięci, bez wrażenia. — Stefan Żeromski. „Snobizm i Postęp“.

JZ SP

1717